

Soudce Francis během soudního jednávání prohlásil: "Někteří lidé se mohou ptát, proč se soud tímto případem vůbec zabývá? Proč toto rozhodnutí nenechat na rodičích? Odpověď zní, že i když rodiče mají rodičovskou odpovědnost, hlavní kontrola, co je v nejlépeším zájmu dítěte, je svěřena soudům, kteří uplatňují svá nezávislá a objektivní rozhodnutí."

"Zájem dítěte" je institut, na nějž se při rozhodování o vypnutí Charlieho dýchacího přístroje odvolávali nemocnice a soudci. Pochází z Úmluvy o právech dítěte, která je nadřazena běžným zákonům. Přes řadu pozitivních ustanovení tato mezinárodní norma vráží klín mezi rodiče a děti a uzurpuje si právo zastupovat zá-

jmy dětí. Podle ní "zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, správními nebo zákonodárskými orgány".

Tento institut byl zaveden do britského zákonodárství v roce 1989. Umožňuje lékařům, soudcům a dalším vládním úředníkům napadnout rozhodnutí rodičů. V důsledku "nejlepšího zájmu dítěte" pak ve Velké Británii došlo k popření rodičovských práv a tím i k rozhodnutí o udušení malého Charlieho Garda.

V České republice vstoupila Úmluva o právech dítěte v platnost v roce 1991.

Převzato z: <https://hnutiprozivot.cz>

Od neděle 13.8. v naší farnosti budou mše svaté dle obvyklého pořádku.

První mše svatá po prázdninách v Domově u Anežky (čtvrtek jednou za tři týdny ve 14:30 hod.) bude od 17. 8. 2017.

Poutní Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Staré Benátky

V úterý 15. 8. 2017, bude poutní mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Starých Benátkách v 18 hod.

Hlavenec

V sobotu 19. 8. 2017, bude v 17 hod. sloužena poutní mše svatá v kapličky hlavenecké za živé i zemřelé osadníky a s prosbou za Boží ochranu a pozhennání. Všichni jste srdečně zváni! P. Marek

na konec prázdnin...

farní táborák

Uctivé pozvání všem na čtvrtek 31. 8. o šesté hodině večerní na farní zahradu do Benátek n. J. na posezení a poklábose ní k táboráku. Buřty dle chuti a vlastního výběru, pití rovněž. Děti a mládež vstup zdarma, ostatní též. P. Marek

OZNÁMENÍ:

V sobotu, dne 2. 9. 2017 od 16 hodin budu na faře v Benátkách slavit své 60. narozeniny. Pokud bude někdo z farníků chtít si se mnou připít nebo alespoň prohodit pár slov, bude velice vítán a už předem se na něj těším. Milan Vašek

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ – SETKÁNÍ RODIČŮ

Ve čtvrtek 7. 9. 2017 v 18 hod na faře setkání rodičů – domluva termínu výuky náboženství. P. Marek

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, CZ 294 71 Benátky nad Jizerou I, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@gmail.com).

NOVINY FARNÍ RODINY

Občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

19. neděle v mezidobí č. 5/2017

13. srpna 2017

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie Hodnota života

O prázdninách slavíme jediný svátek Páně: Proměnění Páně. Mariánských svátků máme více: Panny Marie Karmelské, Panny Marie královny, ale největší je slavnost Nanebevzetí Panny Marie, svátek, který slavíme na závěr oktávy svátku Proměnění Páně jako jeho ozvuk a potvrzení. Tyto slavnosti, Proměnění a Nanebevzetí, můžeme vnímat jako Boží potvrzení hodnoty lidského těla, které má být zbožštěno, a které není pouhým přechodným nosičem duše, ale spolu s ní má mít jednu účast v patření na Boha ve věčné nebeské radosti.

Žijeme v době, která na jedné straně pěstuje kult těla (adorujeme zdravý životní styl, snažíme se prodloužit si život, zakládáme si na tom, jak vypadáme), ale současně pohrdá člověkem jako takovým, (jehož tělo je jeho integrální součástí), třeba tím, že určuje kdo se nesmí narodit (vražda potratem) a naopak, kdo musí zemřít (vražda eutanazií), a často ani po smrti nedopřává zemřelým odpočinutí (tělo jako exponát – Body Exhibition).

Mohlo by se to zdát divným, ale vcelku to odpovídá ve společnosti převládajícímu pohledu na člověka: Jsi krásný, schopný, chytrý, něco dokážeš: budiž ti čest vzdána, v tom je tvá velikost a chvála, tvoje hodnota... celá tvá hodnota. Ztratíš krásu, začneš zapomínat a být neohrabaným, potřebuješ pomoc druhých: jsi přítěží, tvá hodnota klesá, až nemáš (pro nás) cenu žádnou.

Proměnění Páně nás učí pravdě o hodnotě, která je uvnitř člověka, která z něj vyzařuje. Učí nás o Bohu, který se stal člověkem, aby člověka, který v Něj uvěří a ve křtu Ho přijme za Pána svého života, již zde na zemi vnitřně proměňoval (zbožšťoval).

Slavnost Nanebevzetí nám ukazuje nekonečnou hodnotu, kterou tělo člověka, jež se nechal Bohem zcela uchvátit, bude právě pro spojení s Bohem mít. Nekonečnou, protože po celou věčnost. Hodnota těla není v tělu samotném, ale spočívá v Bohu, který přijal naše lidství – lidské tělo, a vtělením ho nezničil, ale pozvedl z hříchu a proměnil.

Pokřivenost a zatemnění pohledu na člověka je přímým důsledkem ztráty víry v Boha živého, ve vtělení Ježíše Krista. Jak řekl papež Benedikt XVI.: «Je stále zřejmější, že popíráním Boha se rozkládá také lidská důstojnost. Kdo hájí Boha, hájí člověka»*.

Panno Maria Nanebevzatá, ty nejkrásnější ze všech žen, nauč nás hledat Boží království! Oroduj za nás!

S přáním pozhennání závěru léta Váš P. Marek

*BENEDIKT XVI, *Proslov k římské kurii* 22.12.2012, in *AAS* 105(2013), s. 51.

Putování za Ježíšem a Pannou Marií

Touha blíže poznat duchovní život zasvěcených osob nás vedla na putování po kláštorech v okolí Příbrami a na Sedlčansku.

Naše první zastávka byla na Makové hoře, v kostele zasvěceném sv. Janu Křtíteli a Panně Marii Karmelské. Kostel se dívá z vrchu na Smolotely, je obklopený krásnými lesy středního Povltaví. Byl postavený na začátku 18. století a vysvěcen byl biskupem Janem Rudolfem Šporkem.

Karmelitáni, kteří v 18. století do kostela přišli, donesli sošku Panny Marie Škapulířové, která dodnes zdobí oltář. V době josefínských reforem bylo Bratrstvo sv. škapulíře a karmelské Matky Boží zlikvidováno. Bratrstvo i fara byly pak obnoveny v polovině 19. století, kdy je postavena u kostela i fara. Za 1. světové války přišel kostel o zvony, byly "potřebné pro válečné účely". Následovalo období komunismu, které také nebylo nakloněno opravám kostelů, proto kostel chátral.

V 90-tých letech minulého století prošel kostel rekonstrukcí. V roce 2000 dostal opět dva nové zvony a byla vrácena i zrekonstruovaná soška Panny Marie. Okolí kostela zdobí dva velké kamenné kříže. Viděly jsme kostel pouze zvenčí, protože jsme tam dorazily v jinou dobu, než se konají pravidelné bohoslužby. Ale i tak to stálo za to. Kostel je na kopci, měly jsme krásný výhled na okolní krajinu plnou lesů. Odnášely jsme si pěkný pocit a těšily jsme se na další místo našeho putování, a to byla nám všem dobře známá Svatá Hora, poutní místo na vrchu u Příbrami.

Uvnitř ambity na kamenné terase se rozkládá kostel Nanebevzetí Panny Marie. Do celého komplexu patří i jezuitská

rezidence a klášter. Uprostřed areálu je mariánský sloup. Roku 1732 byla poutní socha Panny Marie Svatohorské slavnostně korunována.

Původně klášter sloužil jezuitům, dnes jsou zde redemptoristé (Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele), kteří se starají o duchovní správu místa a okolních farností. Zvláštností jsou kryté schody, které vedou z klášterního komplexu přímo do města. Schodů je opravdu dost – 365. Tak jsme si pěkně procvičily nohy. Za odměnu jsme si daly v příjemné kavárničce výbornou kávu a čokoládu se sušenkami, které vyrábějí domácím způsobem. Byla to dobrá odměna. Objevily jsme i krámek s ručně vyráběnou keramikou, kde jsme také pustily nějaké korunky. Nebavily jsme se ale jen nakupováním, ale byly jsme i na mši svaté, kde jsme přijaly Tělo a Krev Páně.

V areálu byl i krámek s duchovní literaturou a upomínkovými předměty, z kterého jsem si každá odnášela knížky, které nás zaujaly, a nebylo jich málo! Máme je doma, můžeme je i půjčit zájemcům.

Počasi nám přálo, náladu jsme měly výbornou, víc jsme si nemohly přát.

Noc jsme strávily v přílehlé ubytovně, kde byla i kaple, ve které jsme děkovaly za ochranu našeho putování.

Další den nás čekalo milé přivítání sestry Ludmily z řádu sester "Křížovek" (Milosrdné sestry sv. Kříže) na Kosově Hoře vzdálené 2 km od Sedlčan. Kosova Hora je bývalý městys se zámekem na náměstí. Po příjezdu jsme se zúčastnily se sestrou Ludmilou mše v Sedlčanech, potom jsme byly ubytovány na faře, v kostele jsme se mohly pomodlit a bylo nám zahráno i na varhany. Cítily jsme se moc dobře, jako "doma".

Vybalily jsme potravinové zásoby, navečeřely se, rozbalyly spacáky, ale na spaní nebylo ani pomysleno, měly jsme

hodně zážitků, tak jsme je probíraly skoro do půlnoci, potom se nám oči už klížily, tak jsme usnuly.

Ústřední myšlenka sester Křížovek je: "Všichni se navzájem potřebujeme".

Po ranní mši svaté v Sedlčanech jsme vyrazily do skanzenu Vysoký Chlumeck, kde jsme si prohlédly vesnická stavení, obytné budovy, hospodářské a sakrální budovy, mlýn, vodní pilu... z dob minulých. Vše je velice šetrně přemístováno z původního prostředí do skanzenu.

Čekal nás poslední den putování – do kláštera Naší Paní nad Vltavou sester Trapistek v Poličanech. Ubytování jsme měly hotelového typu v Domě pro hosty.

Sestry Trapistky žijí podle Řehole sv. Benedikta, tzn. liturgická a osobní modlitba, rozjímání a manuální práce. Klášter je postavený na krásném tichém místě v přírodě daleko od hluku civilizace, v místě vhodném pro rozjímání. V klášteře jsou i sestry z Itálie a Maďarska. Jejich heslo zní: MODLI SE A PRACUJ. Žijí společně, ale v odloučenosti od světa, v tichu a samotě. Sedmkrát za den se scházejí v kostele ke zpívané liturgii – je to moc krásné! Je to řád kontemplativní. Pracují na poli, v sadech, ve včelíně, malují (píší) ikony. Na živobytí si vydělávají prací. Jejich patronkou je Panna Maria.

Milosrdné sestry sv. Karla Boromejského, působící v nemocnici pod Petřínem, měly v areálu sester Trapistek exercicie pod vedením Patera Gorazda. Bylo nám umožněno zúčastnit se kromě pravidelných setkání sester Trapistek i části duchovního cvičení sester Boromejek a následného ztišení před Nejsvětější svátostí.

Odjížděly jsme naplněné vnitřní radostí, klidem, pokojem.

Děkujeme o. Markovi na tip na krásné putování.

Milena a Dana

Zabíla Charlieho Garda Úmluva o právech dítěte?

Charlie Gard byl připraven o život týden před svými prvními narozeninami. (*4.8.2016; + 28.7.2017) Udusil se poté, co mu na příkaz soudu v hospici vypnuli dýchací přístroj. Charlieho rodiče celý rok neúnavně bojovali proti britské Národní zdravotní službě a jejich úsilí sledoval prakticky celý svět.

Charlie neumíral. Nebyl v terminálním stádiu. Byl jen závislý na ventilátoru. Měl velmi vzácné genetické postižení. Onemocnění vede ke svalové degeneraci a poškození mozku a je zatím považováno za neléčitelné. Dosud bylo zaznamenáno jen šestnáct takových případů.

Od loňského listopadu Charlieho rodiče usilovali o novou experimentální léčbu. Po měsících zdržování nemocnice řekla, že je v Charlieho nejlepším zájmu, aby umřel, a případ skončil u soudu.

Když se londýnská nemocnice soudila s Charlieho rodiči o vypnutí dýchacího přístroje, tvrdila, že smrt udušením je v Charlieho nejlepším zájmu. Rodiče, kteří neustále o svého syna pečovali, říkali, že Charlie reagoval a i nemocnice připustila, že nenastal žádný náznak toho, že by trpěl bolestí. Britské soudy stály na straně nemocnice.

Známý britský právník Paul Diamond se domnívá, že rodiče si neuvědomují, jak málo práv mají, a poukazuje na zející díru v britském i evropském právu, co se týče likvidace rodičovských práv. Britský soudce Nicholas Francis, který o případu rozhodoval, prohlásil, že bylo jeho povinností rozhodnout, co je v nejlepším Charlieho zájmu, a že toto rozhodnutí rodičům nepřísluší. Rozhodl, že Charlie má "důstojně umřít". Jeho rozsudek smrti potvrdil následně i Evropský soud pro lidská práva.

Pokračování na další stránce